

LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, 01104 Vilnius,
Tel. 8 706 64 715, faks. 8 706 64 820, el. p. info@enmin.lt, enmin.lrv.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 302308327

UAB „Litesko“
Konstitucijos pr. 7,
Vilnius

2018-05-24 Nr. (19.3-19)3-1025
Į 2018-05-09 Nr. 1.3-489

DĖL ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO 32 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮGYVENDINIMO

Lietuvos Respublikos energetikos ministerija (toliau – Ministerija), susipažinusi su UAB „Litesko“ 2018 m. gegužės 9 d. raštu Nr. 1.3-489, informuoja, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymuose, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose ir Lietuvos Respublikos energetikos ministerijos nuostatuose, patvirtintuose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. vasario 11 d. nutarimu Nr. 86, apibrėžta kompetencija, Ministerija nėra įgaliota aiškinti Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatų, todėl šiame rašte pateikiama Ministerijos specialistų nuomonė Ministerijos kompetencijos ribose.

~~Taikydami Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo (toliau – Įstatymas) 8 straipsnio~~
3 dalyje įtvirtintą technologinio neutralumo principą, vis daugiau šilumos vartotojų įsirengia mišrias (kombinuotas) šildymo ir (ar) karšto vandens sistemas. Tačiau šilumos vartotojas, dalį šilumos gamindamas jam priklausančiuose šilumos gamybos įrenginiuose ir išlaikydamas galimybę bet kuriuo metu pasinaudoti centralizuotais šilumos tinklais, o už centralizuotai patiektą šilumą atsiskaitydamas vienanare šilumos kaina, sumoka gerokai mažesnę šilumos ūkio infrastruktūrai išlaikyti reikalingą dalį, todėl nepadengtos pastoviosios išlaidos perskirstomos likusiems šilumos vartotojams. Atitinkamai 2018 m. kovo 29 d. priimtu Įstatymo 32 straipsnio 1 dalies pakeitimu Nr. XIII-1062 (toliau – Pakeitimas) siekiama proporcingai padalyti pastoviąsias šilumos ūkio infrastruktūros sąnaudas tarp šilumos vartotojų, taip amortizuojant pastoviųjų sąnaudų kaštų padidėjimą likusiems vartotojams dėl sumažėjusios centralizuotai pagamintos šilumos suvartojimo.

Įstatymo 2 straipsnio 24 dalyje yra pateiktas pastato šildymo ir karšto vandens sistemos sąvokos apibrėžimas – pastate įrengtas techninių priemonių kompleksas, skirtas į pastatą perduotai arba pastate gaminamai šilumai ir (ar) karštam vandeniui į patalpas pristatyti. Nuo tiekėjo tinklų ji atibojama pastato įvadu. Pačioje Pakeitimo 5 straipsnio 1 dalyje yra detalizuota, kas yra mišri (kombinuota) pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema – naudojanti centralizuotai pagamintą šilumą ir alternatyvią energiją ar kuro rūšį, t. y. ta pati pastato inžinerinė sistema turi naudoti ne mažiau kaip du šilumos energijos šaltinius: centralizuotai pagamintą šilumą ir kitą šilumos energijos šaltinį (dujas, elektrą, kietąjį kurą, saulės kolektoriai ir kt.).

Atkreiptinas dėmesys į Įstatymo 2 straipsnio 2 ir 23 dalis, kuriose apibrėžtos apsirūpinimo karštu vandeniu būdo (centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimas iš karšto vandens tiekėjo arba šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti pirkimas iš geriamojo vandens tiekėjo, arba individualus karšto vandens ruošimas jo vartojimo vietoje, naudojant kitus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį kurą) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros) ir pastato šildymo būdo (pastato

projektavimo dokumentuose techniniu sprendimu nustatytas būdas pastato patalpoms šildyti, apimantis ir karšto vandens tiekimo sistemoje įrengtus šildymo prietaisus) sąvokos. Pažymėtina, kad skirtingi pastato šildymo ar apsirūpinimo karštu vandeniu būdai nereiškia, kad pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema yra mišri (kombinuota), kadangi, pakeitus pastato šildymo ir (ar) apsirūpinimo karštu vandeniu būdą, yra naudojamos skirtingos pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistemos.

Viceministras

Vidmantas Macevičius